

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/468/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114205923
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114205923.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL H. Y., s. r. o. so sídlom N., S. XX, L. XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Z.-S., s.r.o. so sídlom v N., S. XX, proti odporcovi R. A., bytom W. nad S., P. č. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu S. P. A. Z., so sídlom N., S. nám. 7, L. XX XXX XXX, zastúpený JUDr. A. A., advokátom so sídlom v N., R. XX, o zaplatenie 484,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 13C/145/2014-49 zo dňa 11. marca 2015, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,69 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. A., č.ú. 68XXXXXXXX/XXXX, vedený v X. bank, a.s., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 65,32 € s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4,34 € od 18.3.2011 a 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13,66 € od 18.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 22,20 € od 18.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,12 € od 18.6.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 55,36 €. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.03.2014 proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 484,22 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4,34 € od 18.3.2011 do zaplatenia, 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13,66 € od 18.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 22,20 € od 18.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,12 € od 18.6.2011 do zaplatenia a 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 418,90 € od 18.7.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že spoločnosť Z. H., a.s. so sídlom G. XX, N., L. XX XXX XXX ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom dňa 24.06.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok voči odporcovi. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa riadne poskytoval odporcovi vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle zmluvy a aktuálneho cenníka. Navrhovateľ tiež tvrdil, že jeho právny predchodca vystavil odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.5.2011, znejúcu na sumu vo výške 22,20 €, č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.3.2011, znejúcu na sumu vo výške 4,34 €, č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.6.2011, znejúcu na sumu vo výške 25,12 €, č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.7.2011, znejúcu na sumu vo výške 418,90 € a č. XXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.4.2011, znejúcu na sumu vo výške 13,66 €. Odporca nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo

Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania a navrhovateľ má nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia. Vo svojom doplňujúcom podaní zo dňa 12.6.2014 uviedol, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol navrhovateľ odporcovi. Na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 26. 1. 2011 sa právny predchodca žalobcu so odporcom dohodli, že v prípade 26 mesačnej viazanosti odporcu, navrhovateľ poskytne odporcovi program služieb Magio Sat Klasik za zľavnený mesačný paušálny poplatok 13,09 € s DPH, pričom štandardná cena uvedeného programu služieb bola 18,95 € s DPH. Celková výška poskytnutej zľavy prípade a službu Magio Sat Klasik bola 92,10 € = 454,80 € (18,95 € x 24) - 362,70 € (13,95 € x 24). Odporcovi bol k programu služieb Magio Sat Klasik poskytnutý Magio Box spolu s ovládačom, kartou a ostatným príslušenstvom ako HDMI kábel alebo SCART kábel. Odporca mal tieto zariadenia v prenájme a v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia mu mohla byť a aj bola vyúčtovaná zmluvná pokuta spolu 219,90 €. V uvedenom prípade teda odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bolo jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím odporca porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti keby by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť odporcovi program služieb za zľavnenú cenu. Navrhovateľ uviedol, že zaplatenie zmluvnej pokuty si uplatňuje na základe nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, pričom ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava. Funkcia zmluvnej pokuty, ako zabezpečovacieho prostriedku, spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne splnil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odporca k návrhu na začatie konania uviedol, že sa plateniu nevyhýba, ale poberá sociálne dávky a preto žiadal súd prvého stupňa o splátkový kalendár. Vo vzťahu k službe Magio uviedol, že ho používať nemohol, pretože ho nik neprišiel namontovať, preto nevidí dôvod, aby za neho platil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že dňa 19.9.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu - občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktoré sa k veci vyjadrilo vo svojom podaní zo dňa 21.11.2014. Vedľajší účastník uviedol, že Navrhovateľ si v tomto konaní v rámci svojho nároku uplatňuje viaceré zmluvné pokuty zo spotrebiteľskej zmluvy (vo faktúre č. 6728965555 vo výške 418,90 eur), uzavretej medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu namietol uplatnený nárok navrhovateľa iba v časti zmluvných pokút, a teda nenamietal nárok navrhovateľa na zaplatenie faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby. Zmluvné pokuty, naformulované právny predchodcom navrhovateľa v spotrebiteľských zmluvách, sú v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ") neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda neplatnými ex tunc. Takéto zmluvné pokuty považoval za nevyvážené, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda predstavujú v zmysle § 53 OZ neprijateľnú podmienku. Ustanovenia v spotrebiteľských veciach ohľadom zmluvných pokút, už súdy v obdobných konaniach (povaha zmluvných pokút) s právny predchodcom navrhovateľa právoplatne určili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda v zmysle § 53 ods. 5 OZ ako absolútne neplatnú. Tiež uviedol, že faktúrou č. 6728965555 si navrhovateľ uplatnil nárok na zmluvné pokuty spolu vo výške 418,90 eur. Z uvedenej faktúry je zrejmé, že jednou z uplatňovaných pokút je Magio Sat pokuta spolu vo výške 199,- eur. Poukázal na to, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I. ÚS 3512/2011). V tomto konaní navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute Magio Sat pokuta spolu vo výške 199,- eur bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Navrhovateľ si vo faktúre č. 6728965555 uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty, Pokutu za Magio box, Pokutu za diaľkový ovládač, Pokutu za kartu a Pokutu za ostatné príslušenstvo spolu vo výške 219,90 eur, uplatňované na základe zmluvy o nájme koncového zariadenia resp. zmlúv o pripojení. Uvedené zmluvné pokuty boli dohodnuté pre prípad nevrátenia, straty, alebo odcudzenia jednotlivých zariadení. Navrhovateľ však nepreukázal, že predmetné zariadenia sa nenachádzajú v domácnosti žalovaného, že sú odcudzené alebo stratené a nepreukázal ani to, či tieto zariadenia akýmkoľvek spôsobom od žalovaného žiadal vydať naspäť. Na základe uvedeného, preto nie je zrejmé, z akých dôvodov si

navrhovateľ uplatňuje proti odporcovi uvedené zmluvné pokuty. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd návrh v časti uplatnených zmluvných pokút vo výške 418,90 eur zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 75,84 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. A., vedený v X. bank, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXXX/ XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to najmä návrhom, faktúrami z č.l. 3-7, zmluvou o poskytovaní služby Magio Sat zo dňa 26.1.2011, cenovým výmerom č. 58764/2010 zo dňa 21.12.2010, cenníkom pre koncové zariadenia - časť A, tarifou na poskytovanie služby Magio Sat a ostatným spisovým materiálom a zistil že, medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby Magio Sat, na základe ktorej si odporca u navrhovateľa objednal program Magio Sat Klasik s viazanosťou na 26 mesiacov, pričom odporca so zvolil typ zariadenia služby samoinštaláciou. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.5.2011, znejúcu na sumu vo výške 22,20 €, č. 724926329, splatnú dňa 17.3.2011, znejúcu na sumu vo výške 4,34 €, č. 8727959986, splatnú dňa 17.6.2011, znejúcu na sumu vo výške 25,12 €, č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa 17.7.2011, znejúcu na sumu vo výške 418,90 € a č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa XX.X.XXXX, znejúcu na sumu vo výške 13,66 €. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi navrhovateľovi. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že v predmetnej zmluve boli dohodnuté ceny a poplatky za poskytované služby v súlade s platným cenníkom právneho predchodcu navrhovateľa a platobnými podmienkami, ktoré odporca neuhradil. V tejto časti týkajúcej sa poskytovania služieb právneho predchodcu navrhovateľa a povinnosti platiť za uvedené služby súd prvého stupňa nezistil, že by boli porušené práva odporcu ako spotrebiteľa. Preto ho súd zaviazal k povinnosti zaplatiť za poskytnuté, ale neuhradené služby sumu 65,32 €. Odporca navrhovateľom uplatnený nárok nezaplatil a je v omeškaní so zaplatením svojho peňažného záväzku. Navrhovateľovi preto popri práve na zaplatenie istiny vzniklo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i právo na úrok z omeškania, ktorý je o 8 percentuálnych bodov vyšší ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB platná od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola 1% a od 13.04.2011 do 12.07.2011 bola 1,25%, navrhovateľ má preto právo na zaplatenie úroku z omeškania tak, ako to požaduje v návrhu. Súd prvého stupňa vzhľadom na vyhovie návrhu v časti vyúčtovania poskytnutých služieb preto priznal navrhovateľovi aj 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 4,34 € od 18.3.2011 a 9,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 13,66 € od 18.4.2011 do zaplatenia, zo sumy 22,20 € od 18.5.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,12 € od 18.6.2011 do zaplatenia. Čo sa týka námietky odporcu o tom, že službu nevyužíval, pretože navrhovateľ mu príslušné zariadenie, ktoré mu bolo odovzdané nenainštaloval, túto vyhodnotil súd prvého stupňa ako nedôvodnú z dôvodu, že medzi účastníkmi bola dohodnutá forma zariadenia služby samoinštaláciou, čiže navrhovateľ svoju povinnosť v smere, vytýkanom odporcom, neporušil. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že navrhovateľ sa okrem dlhu za nezaplatené telekomunikačné služby domáhal aj zaplatenia zmluvných pokút vo výške 418,90 € za porušenie dohodnutých zmluvných podmienok, ktoré boli uvedené v zmluve o poskytnutí služby. Po právnej stránke mal súd prvého stupňa za to, že zmluva o poskytovaní služby Magio Sat, je zmluvou uzavretou podľa § 43 z.č. 610/2003 Z.z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. a/, b/ a § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako predávajúci (viď výpis obchodného registra) a odporca ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Podľa § 3 ods. 3 cit. zák má spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami s tým, že i na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. S týmto zákonným ustanovením korešponduje i znenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Súd prvého stupňa dospel k záveru, že predmetná zmluva má charakter formuláru, ktorého znenie odporca nemohol ovplyvniť, nakoľko bola pripravená už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Z úradnej činnosti súdu prvého stupňa je totiž známe, že právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom obdobných štandardných formulárových zmlúv, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah takejto zmluvy, teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Nejde teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V cenovom výmere č. 58764/2010, ktorý je podľa zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, je stanovená zmluvná pokuta za

nedodržanie doby viazanosti vo výške 199,- €. Navrhovateľ taktiež uviedol, že odporcovi boli účtované zmluvné pokuty za nevrátenie, stratu alebo odcudzenie zariadenia Magio Box (150,- €) s ovládačom (20,- €), kartou (19,95 €) a ostatným príslušenstvom (29,95 €), a to v zmysle vyššie uvedeného cenového výmeru a taktiež tarify Magio Sat, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Uvedené zmluvné pokuty boli účtované v prípade zmluvnej pokuty vo výške 199,- € s poukazom na skutočnosť, že nebola dodržaná doba viazanosti pri zániku zmluvy z dôvodov na strane účastníka pred uplynutím doby viazanosti (bod 1 časť C cenového výmeru č. 58764/2010) alebo v prípade zmluvných pokút vo výške 219,90 € za nevrátenie zariadenia v lehote 30 dní odo dňa zániku zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat alebo odo dňa doručenia výzvy na vrátenie zariadení podľa toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr (bod IV Tarify pre poskytovanie služby Magio Sat a bod 11 cenníka pre koncové zariadenia - časť A), napriek viazaniu práva navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty na zánik zmluvy, tento nebol zo strany navrhovateľa ani tvrdený a v konečnom dôsledku ani preukázaný, a preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zaplatenie vyúčtovaných zmluvných pokút zamietol ako nedôvodný. Súd prvého stupňa taktiež uviedol, že v prípade, že by mal preukázané vyššie uvedené skutočnosti, dôsledne by skúmal, či uplatnené zmluvné pokuty boli dohodnuté platne, a to vzhľadom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy. V tomto smere poukázal na to, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo zo zmluvnej pokuty aj napriek zrušeniu zmluvnej pokuty s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia zmluvnej pokuty popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu a neúspechu účastníkov. V konaní bol odporca úspešný v časti o zaplatenie sumy 418,90 € a navrhovateľ úspešný v časti 65,32 €, z čoho vyplýva, že úspešnejším účastníkom konania bol odporca. Nakoľko tomuto trovy konania nevznikli, súd prvého stupňa mu ich náhradu voči navrhovateľovi nepriznal. Trovy konania si však uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, a to vo výške 75,84 €. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 29,88 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov. Súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné podanie - vyjadrenie k návrhu. Súd prvého stupňa v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby priznal právnomu zástupcovi paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 16,08 € (8,04 € x 2). Trovy konania zaviazal navrhovateľa zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., a to vo výške čistého úspechu odporcu t.j. vo výške 73% z 75,84 € t.j. vo výške 55,36 €.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahraďiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 49,91 eur. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) a § 132 O.s.p.. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby

vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevnesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Navrhovateľ mal za to, že prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. S poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. K ustanoveniu § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že výzva adresovaná účastníkom uvedená v tomto ustanovení sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Žalobca ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že prostredníctvom vyjadrenia poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporcu poukázal vo svojom vyjadrení zo dňa 21.11.2014 na neprijateľnosť dojednaní týkajúcich sa zmluvnej pokuty. Na základe tejto argumentácie bol uplatnený nárok súdom prvého stupňa zamietnutý, preto považoval vyjadrenie vo veci samej za opodstatnené a teda aj účelné a preto trval na úhrade trov konania. Upozornenie na neprijateľnosť podmienok, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka ako účelné a hospodárne. Poukázal na to, že navrhovateľ uplatňuje dlhodobu neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, úroky ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, ktoré sú neprímerane vysoké, ako i premlčané pohľadávky, a to na celom území SR. Navrhovateľ sám využil zákonné právo na zastúpenie advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v priamom rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, z ktorých vyplýva opodstatnenosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom v spotrebiteľských sporoch. Vedľajší účastník mal za to, že trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené a dostatočne preukázané. Navrhol rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zároveň si za vyjadrenie k podanému odvolaniu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 38,27 Eur (tarifnú odmenu vo sume 29,88 Eur za vyjadrenie + 8,39 Eur režijný paušál).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z citovaných ustanovení vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, pričom čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu

trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 484,22 Eur s príslušenstvom. V prvostupňovom konaní bol úspešný v časti 65,32 Eur a vo zvyšnej časti 418,90 Eur bol jeho návrh ako nedôvodný zamietnutý. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol v konaní úspešný len v časti 13,49%, čomu zodpovedá väčší úspech odporcu v časti 86,51%. Z uvedeného dôvodu vznikol na strane odporcu nárok na pomernú náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 73,02 % (86,51 % - 13,49 %).

Keďže odporcovi preukázateľne žiadne trovy v prvostupňovom konaní nevznikli, súd prvého stupňa ich náhradu odporcovi v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 73,02 %. Vedľajší účastník si v prvostupňovom konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby 1/ prevzatie a príprava zastúpenia (á 29,88 Eur + 8,04 Eur režijný paušál) a 2/ písomné vyjadrenie vo veci samej (á 29,88 Eur + 8,04 Eur režijný paušál) v celkovej výške 75,84 Eur, z čoho pomerná náhrada vo výške 73,02% predstavuje sumu 55,36 Eur, ktorú súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi správne priznal. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 24.11.2014 doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute zapracovaných v zmluvných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy o pripojení, a preto tu nemôže byť dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,69 €.

Tarifnou hodnotou veci bola suma 55,36 Eur (t.j. priznané trovy vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa). Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta, je vo výške 16,60 Eur, pričom sa znižuje na 1 -cu, t.j. 8,30 Eur + 8,39 € režijný paušál t.j. celkom 16,69 Eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.